

gospodarske, obrtniške in narodne.

Izhajajo vsako sredo po celi pôli. Veljajo v tiskarnici jemane za celo leto 4 gold., za pol leta 2 gold., za četrt leta 1 gold. pošiljane po pošti pa za celo leto 4 gold. 60 kr., za pol leta 2 gold. 40 kr., za četrt leta 1 gold. 30 kr.

V Ljubljani 28. aprila 1886.

Obseg: Vabilo gospodom družbenikom c. kr. kmetijske družbe kranjske v občni zbor v Ljubljani 26. maja. — O škodi, ki jo dela sneg gozdnemu in sadnemu drevju in kaj je treba storiti, da se škoda v prihodnje odvrne. — O izdelovanji surovega masla. — Kako narediti lepo trato po vrtilih in parkih. — Razpis petih daril kranjskim konjerejcem. — Gospodarske izkušnje. — Trgovinska in obrtna zbornica. — Zemlje- in narodopisni obrazi. — Mnogovrstne novice. — Naši dopisi. — Novičar.

Vabilo

gospodom družbenikom c. kr. kmetijske družbe kranjske.

v občni zbor v Ljubljani

26. dné maja 1886.

(Zbor je v dvorani mestne hiše in se prične ob 9. uri dopoludne.)

Program obravnavam:

1. Prvomestnik prične zborovanje.
2. Poročilo o delovanji centralnega odbora.
3. Predlog družbenega računa za leto 1885. in proračuna za leto 1887. (Račun in proračun dobijo gg. družbeniki še pravočasno doposlana, razpoložena sta pa v nadrobni razgled v pisarni kmetijske družbe.)
4. Uravnanje družbenih služeb in plač družbenim uradnikom ter služabnikom.
5. Volitev predsednika namesto g. Karola barona Wurzbacha, ki se je odpovedal predsedništvu.
6. Volitev petih odbornikov v centralni odbor in sicer namesto po §. 22 družbenih pravil izstopivših gg. župnika Jeriča, cesarskega svetnika Murnika ter višega davčnega nadzornika Robiča in namesto umrlih gg. oskrbnika Brusa ter veletgovca Fr. Ks. Souvana.
7. Poročila in predlogi centralnega odbora, med temi tudi predlog o preuredbi družbenih pravil.
8. Poročila in predlogi podružnic.
9. Nasveti in prosti govori posamnih družabnikov.

Opomba. Podpisani odbor vabi gospode družabnike na dan občnega zbora popoludne ob 4. uri k ogledu novih nasadov na družbenem poskuševalnem vrtu.

Centralni odbor c. kr. kmetijske družbe Kranjske.

V Ljubljani, dné 18. aprila 1886.

Jož. Fr. Seunig,
podpredsednik.

Gustav Pirc,
tajnik.

Gospodarske stvari.

O škodi, ki jo dela sneg gozdnemu in sadnemu drevju in kaj je treba storiti, da se škoda v prihodnje odvrne.

Spisal Ludovik Dimic.

Skušnja je gotovo za vsakega človeka najboljša šola, a to posebno za kmetovalca, bodi si uže v poljedelskem ali gozdarskem oziru, bodi si v katerem koli oddelku kmetijstva. To se vé, da ima skušnja koj iz začetka marsikaj grenkega in žalostnega za človeka, in še le pozneje — v prihodnosti — pokaže se njen dober vspeh. Žategadelj je potrebno, da se vsak kmetovalec ravná po dobrodejnih naukih, ktere mu je podajala njegova učiteljica — skušnja.

Huda in ostra zima, ki smo jo imeli l. 1886, seznanila je naše kmetovalce, gozdorejce in sadjerejce z novo žalostno in bridko skušnjo. Škoda, katero nam je sneg napravil po gozdih in sadovnjakih, po dreveredih in posameznih drevesih, ne bo se dala kmalu pozabiti in marsikateri gospodar bo to žalostno in ne navadno prikazen zgodnje zime čutil skozi več let.

Obilna teža velikega in mokrega snega, ki je padel pozimi l. 1885/6., po katerem je potem nastopil dež in gololed, naredila je veliko škode posebno gozdnemu in sadnemu drevju, katero je bilo še večidel pokrito z listjem. V gozdih in sadovnjakih je bilo snega na kupe; drevje je bilo s snegom preobilno obloženo in vsled tega je bilo mnogo drevja poruvanega s korenino, mnogo je bilo polomljenega in vpognjenega, a največ je bilo videti takih dreves, na katerih so bile posamesne veje poškodovane. Hrasti, kateri se navadno še le v spomladi suhega perja popolnoma znebijo, trpeli so največ škode, potem mlada šibka visoka hosta od 10 do 30 let stara, in pa boršti za vinogradne kóle po Dolenjskem, katero poslednje se je vendar le bolj zvilo ali upognilo, a ne toliko polomilo. Mnogo sadovnjakov je za več let popolnoma uničenih in pokončanih.

Iz teh razlogov poskusil bom tedaj v naslednjih vrsticah povedati o pripomočkih, da se, kolikor mogoč, odvrne škoda, katero nam dela preobilni sneg naših gozdih, in sicer:

- a) kako bi se dala škoda z umnim in pametnim gospodarstvom odstraniti;
- b) kako se škoda iz začetka lahko zmanjša;
- c) kaj je treba storiti, da se tudi škodljivi nasledki take škode zmanjšajo.

Potem bom skušal povedati, kako se je treba v tej zadevi ravnati v sadovnjakih in pri posamesnih drevesih in bom konečno dodal tudi nekoliko o drevoredih lepšalnega drevja in plotovih ali ograjah.

I.

O škodi, katero nam dela sneg v naših gozdih.

Umnega in pametnega ravnanja je treba z gozdi, da jih zavarujemo pred silnim vetrovi in škodljivimi mrčesi; ravno tako je treba tudi umnega in pametnega ravnanja, da jih obvarujemo pred snežnimi polomi.

Pred vsem drugim treba je na to gledati, da vsa drevesa čvrsta in močna postajajo, treba se je tedaj vseh onih pripomočkov posluževati, katera drevesom moč in čvrstobo podeljujejo, ter ob enem tudi drevesno rast pospešujejo.

Da se posamezna gozdna drevesa lepo in čvrsto razvijajo ter se tako škodljivega vpliva obvarujejo, ne smejo biti niti pregosto niti preveč na redko zasajena. Pregosta drevesa ne delajo lepega in čvrstega debela, marveč v rasti zastajajo, slabijo in bolehajo. Drevesa, ki so v tesnobi, rastejo le bolj na visokost, v debelosti pa zastajajo, in ravno to je krivo, da snežena teža vrhove takih dreves najlože polomi.

Pregosta drevesa se morajo potrebljevati, to je, ves gozd se mora preiskati, in drevesa, ki so v tesnobi, se morajo izredčiti ali posekati, da ostalo drevje potem lože in čvrstejše raste.

Sneg naredi največ škode v borovih gozdih, ako je namreč borovina preveč v goščavi. Zategadelj treba je pregosto borovino uže v 20. letu pretrebljevati in pretrebljevanje večkrat ponavljati.

V čisto hrastovih gozdih naj se potrebljevanje začne v 40. letu in se večkrat ponavlja, da se lepa in trdna debela pridobé. Hrast raste najrajše na odprtih prostorih.

Najbolj nevaren je sneg mladim visokim hostam od 10. do 30. leta tenko vzraščeni. Take gozde je treba skrbno in previdno potrebljevati, kdor hoče, da mu jih sneg ne polomi. Goličave in majhni odprti prostori se v takih gozdih ne smejo puščati, ker ravno na takih krajih se sneg najrajše nabira, da potem drevesa, ki stojé v njegovem obližji, na tla potisne. Za tako preklovino je tedaj boljše, ako je bolj v goščavi. V takih gozdih naj gospodarji nikoli ne sekajo potrebnega lesa na več prostorih naenkrat, ampak najrajše naj na enem in istem prostoru posekajo ves les, kar posebno listnatim gozdom toliko manj škoduje, ker se iz ostalih štorov in korenin zopet nov gozd zaraste. Iz štorovja posebno rada požene vrba, topol, jelša, jagnjed, jesen, pa tudi hrast in bukev.

Da se mlade, visoke hoste primerno iztrebijo ali izredčijo, naj se posebni manjši gozdni posestniki obrnejo do umnih gozdorejcev, ki jim bodo v tej zadevi gotovo radi svetovali, kako se je treba ravnati pri tem opravilu.

Pa tudi to, ako drevesa preveč na redko stoje, je dostikrat krivo, da sneg po gozdih veliko škode naredi. V takih gozdih gré drevje preveč v veje (vrhove) ki se že globoko spodej na deblu začenjajo ter se nekako bolj vodoravno raztezajo. To je vzrok, da se posebno veje, ki morajo sneženo težo držati, lomijo ter se na ta način tudi deblo poškodeje.

Sleherni gospodar naj si prizadeva, da v takih gozdih vse prazne prostore ali goljave zopet z novim drevjem nasadi.

V takih krajih, koder drevesa skoraj vsako leto pod snegom veliko škode trpé, naj se pri zareji gozda taka drevesna plemena izberejo, katerim sneg toliko škode ne naredi. Tu sém se šteje: šilovina in listnato drevje katero ne dela premočnih vrhov.

(Konec prihodnjič.)

O izdelovanji surovega masla.

Največkrat slovenski gospodar nima prilike, mleka svežega prodati; on mora taisto pretvoriti tudi v izdelke, katere zamore pošiljati v daljne kraje. Taki izdelki so surovo maslo, maslo in sir. Najvažnejši mlečni izdelek je vsakako za naše razmere surovo maslo, zato bodi izdelovanje tega mlekarkega izdelka nekoliko popisano. Marsikateri slovenski gospodar ali gospodinja trdi, da izdelovanje surovega masla skozi celo leto ni mogoče, ali pa, da je cena surovemu maslu prenizka, da se v vročem času ne more dolgo obdržati itd., pa vendar so ta oporekanja ničeva.

Dobro in umno izdelano maslo ima vedno visoko ceno, se vselej lahko proda in prav napravljeno ter hranjeno se tudi dolgo časa obdrži. Pri izdelovanji surovega masla je treba paziti na vsako malenkost, treba se je natanko držati pozneje navedenih pravil, ako se hoče narediti v vsakem letnem času dobro, namizno, surovo maslo. Predpogoj dobremu izdelovanju surovega masla je pa vedno umno ravnanje z mlekom in smetano.

Mleko je zmes, obstoječa iz vode, sirove tvarine, tolščobe, mlečnega sladkorja in neorganskih snovi. Tolščoba, katere je v mleku $2\frac{1}{2}$ do $4\frac{1}{2}$ odstotkov, plava v podobi majhnih kroglic po mleku. Soli, katere so v mleku raztopljene, in katere obdajajo posamezne tolščobne kroglice, ovirajo, če mleko mirno stoji, združenje teh kroglic. Po daljšem mirnem stanju mleka pridejo kroglice na površje, ter narejajo smetano. Pri izdelovanji surovega masla je naša naloga iz mleka ali smetane tolščobne kroglice odbrati, ter jih v kepo združiti. To dosežemo z „pinjenjem“.

Pinjenje ima toraj namen, tolščobne kroglice mlekove tako med saboj zvezati, da se lahko maslena tolščoba zelo zgoščena, pa vendar ne popolnem čisto, odloči, ter da ima vendar še nekaj družih sestavnih delov mleka v sebi.

Sveže mleko ima maslene tolščobe	$3\frac{1}{2}$	odstotkov,
dobra smetana ima	28 $\frac{1}{4}$	„
surovo maslo ima	83	„

Namen pinjenja se doseže s tem, da se tolščobne kroglice v zato prirejanih posodah „pinjah“ s pomočjo tolčenja, suvanja ali tresenja tako med seboj v dotiko spravijo, da se v kepe združijo.

Umno izdelovanje surovega masla brez toplomera je nemogoče. Smetana ali mleko dejano v pinjo, naj ima 15 stopinj toplote. Le po zimi, ako se v mrzlih prostorih pini, sme biti smetana oziroma mleko 1 do 2 stopinj gorkeje ali pa v vročem poletnem času za 1 do 2 stopinj hladneje. Drugače in sploh se je pa treba strogo držati toplote 15 stopinj da je ne bo, ne manj ne več.

Prašate zakaj?

Ako se pregorka smetana pini, n. pr. 20 do 25 stopinj topla, kar se žalibog dostikrat zgodi, se maslena tolščoba zmehča in zmaže. Pinjenje traja nepri- merno dolgo časa, surovega masla se malo dobi; maslo

gospodarske, obrtniške in národne.

Izhajajo vsako sredo po celi pólí. Veljajo v tiskarnici jemane za celo leto 4 gold., za pol leta 2 gold., za četrť leta 1 gold., pošiljane po pošti pa za celo leto 4 gold. 60 kr., za pol leta 2 gold. 40 kr., za četrť leta 1 gold. 30 kr.

V Ljubljani 5. maja 1886.

Obseg: O škodi, ki jo dela sneg gozdnemu in sadnemu drevju in kaj je treba storiti, da se škoda v prihodnje odvrne (Konec.) — Gospodarske izkušnje. — C. kr. kmetijska družba kranjska. — Vprašanja in odgovori. — Prodaja plemenske govedí (muricodolskega, to je. sivega rodú). — Trgovinska in obrtna zbornica. — Zemlje- in narodopisni obrazi. — Naši dopisi. — Novičar.

Gospodarske stvari.**O škodi, ki jo dela sneg gozdnemu in sadnemu drevju in kaj je treba storiti, da se škoda v prihodnje odvrne.**

Spisal Ludovik Dimic.

(Konec.)

V nizkem, to je, takem gozdu, v katerem se pusté porobki in korenine, da iz njih mladike poženo ter se na ta način gozd pomladi, je vsega priporočila vredno, da se vsi stari štóri, kakor tudi taki, ki slabo pogajajo, odstrané in namesti njih drugo močnejše drevje (vrhovno drevje) poseče, da potem iz porobkov takega drevja mladike poženo. Zarad tega se pa šibka in čvrsta preklovina ne sme preveč posekavati, da vrhovnega drevja ne primanjka. Kedar se tako drevje seka, naj se gleda na to, da se prav nizko pri tleh, nekoliko po strani in gladko odseka, še bolje, ako se odžaga, ker potem porobki in korenine toliko hitrejšé in lepše poženo.

Na ta način se tudi v nizkem gozdu čvrsto drevje zaredi, katerega ne more sneg tako lahko polomiti.

Posebno Dolenjci naj bi se tega vodila držali v takih gozdih, iz katerih dobivajo kole za svoje ngrade, in kateri so pod letošnjim snegom veliko škode trpeli. V takih gozdih naj se zasadi kostanj, in vsa druga bolj slaba drevesa, ki se rada lomijo, kakor lešča, beli gaber in jelša naj se odstrané.

Po Dolenjskem je navada, da ljudje prav pogostoma vrhe obsekavajo za trsno kólje, posebno pa tako imenovano beko, da si dobé šibic, s katerimi privezujejo trte. Skrbite pa tudi za nov zárod takih dreves; drevje ne more večno trpeti in vam v eno mér potrebne lesa dajati; toliko slabejši je tudi les, kateremu ni treba ravno veliko snega, da ga polomi in zruši.

Kedar uže drevje pod sneženo težo trpí, nimamo zmiraj in pa tudi ne pripravnega pripomočka, da bi škodo, katera nam žuga, odstranili ali vsaj njene žalostne posledke zmanjšali. V takih gozdih, ki niso preveliki, pa tudi niso preveč daleč od hiš, kjer drevje še ni prestaro in je močno, na pr. v gozdih, kjer raste trsno kolje in mlada šibka preklovina, se sneg še o

pravem času s kako prekljo lahko z dreves otepe. Čeravno to delo ni kaj prijetno, vendar se ga naj nihče ne bojí, ker se vsakemu gozdnemu gospodarju prav dobro izplača. To se vé, da se v takih gozdih, ki so preveliki ali pa predaleč od hiše, kakor tudi če je gozd uže doraščen ali prestar, ne dá v prvem hipu nič storiti in take gozde je ravno njih osodi prepustiti.

Kako se od snega polomljeni les lahko v prid obrne, to bo menda vedel vsak gospodar, pa bi bilo odveč, če bi o tem še kaj spregovoril. Omeniti hočem tedaj samo to, kaj je treba storiti, da se škodljivi nasledki snežnih polomov v prihodnje kar najbolj mogoče odvrnejo. Škodljivi nasledki snežnih polomov so pa večidel ti, da se vrhovi dreves lomijo ter se ne morejo več lepo vezati in skladati, drevesna debela se upognejo, ranijo ali kako drugače poškodujejo, ranjeno drevo začne potem bolehati in gnjiti, pa se tudi škodljivi mrčesi zarejajo v njem, ki so gozdu silno nevarni.

Da se tem in še drugim nezgodam v okom pride, treba je, da se naši gospodarji ravnajo natanko po tem, kar bom v naslednjem povedal.

Pri šilovini je treba drugačnega ravnanja, kakor pri listnatem drevju, kajti šilovina iz porobkov in korenin ne požene več novega mladja, kakor listnato drevje.

Ako so v šilovnatem gozdu nekatera drevesa tako poškodovana, da se uže naprej vé, da bo drevo začelo hirati in gnjiti, naj se taka drevesa koj posekajo in še pred spomladjo iz gozda spravijo, da se gozdom škodljivi mrčes v njih ne zaplodi. S tem, da le nekatera posamesna drevesa posekajo, se gozdu ne delajo še nobene škodljive luknje, a vendar se gozd obvaruje velike škode; posekani les bo pa tudi gospodar prav lahko spravil v denar ali ga pa sam za to ali uno stvar lahko porabil. Tukaj moram le to še omeniti, da se tudi pozneje mora večkrat ves gozd preiskati, in če se najde kako hiravo ali bolehno drevo, ki se je znabiti prvokrat prezrlo, naj se tako drevo precej poseka in iz gozda spravi.

Ako sneg v listnatih gozdih posamezna drevesa poškoduje, a vendar ne tako, da bi se bilo treba bati, da bodo drevesa vsled tega popolnoma zamrle in se ne bodo več dala popraviti, naj se taka drevesa ne posekajo precej, marveč naj se pusté, če tudi niso za

nobeno drugo rabo kakor za kurjavo. Vendar je pa dobro in vsega priporočila vredno, da se vse poškodovane ali odlomljene veje in vrhovi prav gladko od debela odrežejo.

Pri takih drevesih, od katerih se sčasoma prav dober les pričakovati sme, naj se gospodarji nekoliko bolj potrudijo; njih trud se jim bode obilno izplačal. Najprej naj se vse odlomljene veje in vrhovi prav gladko od stebela odrežejo in rane z ilovico ali smolo zamažejo, da se tako pred mokroto in gnjilobo obvarujejo. Izvrstno drevesno mazilo se prav dober kup naredi, ako se glina (ilovica) s kravjekom pomeša in se tej mešanici nekoliko kravjih dlak pridene.

Ako sneg cele gozde ali posamezne prostore kakega gozda tako poškoduje, da se po iztrebljenji poškodovanega drevja v gozdu luknje pokažejo in se gozd ne more v sklepu držati, takrat je posebno v tako imenovanih jelovih ali črnih gozdih potrebno, da se na poškodovanem prostoru drevje vse od kraja poseče. Preseki naj se delajo v ravni potezi, da vetrovi drevja ne lomijo, in ves goli svet naj se brž in bolj zopet na novo pogozdi. V tem poslednjem slučaju je pa vselej bolje, ako se posade mlada gozdna drevesca, nego da bi se seme sejalo, kajti s semenom gre stvar vselej zelo počasi in prazni prostori bi predolgo ostali brez zavetja.

Kedar se v kakem gozdu poseče posamezno poškodovano drevje, pa se potem pokažejo le bolj majhne goljave, naj se taki prazni prostori nasade s takim drevjem, katero hitro raste. Taka drevesa so: mecesen, bor, jelša, breza, topol, brest, šilastolistni javor in akacija. Vsa ta drevesa naj se sade posebno v mladih in nizkih gozdih, da drevje kaj najbolj hitro zopet v sklep pride.

V listnatih gozdih ni ravno potrebno, da bi se prazne goljave, na katerih se je od snega poškodovani les posekal, zopet z novim drevjem obsejale ali pa z mladimi drevesci nasadile, kajti sneg večidel le mlademu drevju in šibki preklovinci škoduje.

V tej starosti pa še vsa listnata drevesa iz štorov in korenin mladje poženejo ter se na ta način omlade. Polomljena ali drugače poškodovana drevesa naj se tedaj okoli srede meseca februarja do meseca marca prav gladko in blizo pri tleh posekajo in iz gozda spravijo. Štori ne smejo biti razklani, pa tudi skorja ne sme biti poškodovana, kajti v prvem slučaju bi se jih prijelá gnjiloba, v drugem bi pa le slabo mladje pognali.

Poškodovana in posekana drevesna debela naj se brž ko mogoče še v spomladi iz gozda spravijo, ravno tako tudi od snega polomljeni vrhovi in veje ne smejo po tleh ležati, kajti les, ki po tleh leži, škoduje v listnatih gozdih štorom in koreninam, da ne morejo vspešno pognati, v šilovnatih gozdih se pa mnogo škodljivega mrčesa zaplodi. Pa tudi zatega del je bolje, da se les pozimi iz gozdov spravlja, ker se pozimi — dokler še sneg leži — mladim drevescem najmanj škode naredi.

Tam, kjer ni mogoče podrtega lesa do meseca maja iz šilovnatega gozda spraviti, treba je za les odmenjeno deblovino obeliti, vso drugo pa v oglje požgati. Obeljene deblovine se škodljivi mrčesi ne lotijo tako radi.

Pa tudi za listnate gozde je zelo dobro in koristno, ako se ves posekani les, kakor tudi vse od snega polomljene veje, brž ko le mogoče iz boršta spravijo.

To bi bila splošna vodila, po katerih se naj od snega poškodovani gozdi snažijo in trebijo. Za posa-

mezne primerljeje se pa ne dajo nobena pravila natančno določiti, ampak v tej zadevi se je treba do izvedencev obrniti in je za potreben nauk vprašati.

Gospodarske izkušnje.

Vroča voda za rastline.

Ako ovenele odrezane cvetice, kojim nekoliko prikrajšamo peceljne, vtaknemo v vročo vodo, zopet oživé. To zamoremo tudi porabiti pri bolnih rastlinah v loncih. Ako je sploh rastlino še mogoče ozdraviti, je najboljšo zdravilo vroča voda, s katero rastline nekolikokrat zalijemo ali pa v katero lonce z rastlino vred nekolikokrat poveznemo. Oleander itd., ki noče cvesti, zamoremo z vročo vodo k cvetenji prisiliti.

Čerislo, kot odeja v vrtih in drevesnicah.

O rabljenem usnjarskem čerislu, kot odeji za varstvo drevesničnih tal piše „Landw. Zeitung für Norddeutschland“ tako-le: Zemlja se ne zaraste s plevelom, ter ostane pod čerislom rahla in vlažna brez vsacega polivanja tudi v najbolj suhem času. Hrošči se ne zaredé v čerislu. Drevesca v drevesnici, koja je posuta z čerislom, postanejo močna v deblu in na vejah instoriijo večje prostore od očesa do očesa. Stvojenje korenin je dvakrat in trikrat močnejše, ker v čerislu plasti (ki naj bode 15 cm. debela), se naredijo dostikrat korenine tikoma cepča. Stareja drevesa, ki so v taki čerislu plasti, so rodovitnejša in sadje je lepše. S porabo čerisla prihranimo si stroške za plet in polivanje, zabranimo škodo po mrčesu in pospešimo vkorenitvenje, sprijemljenje cepiča s podlago, rast in pri starem drevju rodovitnost.

C. kr. kmetijska družba kranjska.

Seja glavnega odbora dne 2. maja 1886.

Seji predseduje družbeni podpredsednik gosp. Jos. Frid. Seunig; navzoči so odborniki gg. Detelja, Goll. Jerič, Kastelic, Murnik, dr. Poklukar, Robič, dr. pl. Wurzbach in družbini tajnik g. Gustav Pirc.

Odbor sklène nakupiti še tekom meseca maja nekaj bikov muricodolskega plemena, ter jih prodati na dražbi v Ljubljani, katera ima biti dne 26. maja popoldne ob 2. uri v gostilni „pri Bavarskem dvoru“. Ako do tega časa c. kr. kmetijsko ministerstvo še ne nakaže letošnje subvencije, porabi naj se začasno družbeni denar.

Prošnja občine Koprivnik za podporo k napravi kála in ravno tako prošnja občine Klinja vas odstopi glavni odbor s primernimi nasveti vis. c. kr. deželni vladi.

Odbor vzame na znanje imenovanje gospoda deželnega živinozdravnika J. Wagnerja presojevalcem na pokrajinski razstavi goved v Postojini, kot odposlanca vlade. Glavni odbor pa imenuje svojim zastopnikom v presojevalni komisiji za to razstavo gospoda podpredsednika J. Fr. Seuniga.

Gosp. predsednik kmetijske podružnice v Cirknici, dekan Janez Porenta, se odpové zarad bolehnosti svojem poslu. Glavni odbor izreče zahvalo gospodu dekanu, ter sklène razpisati novo volitev.

Tajnik g. Gustav Pirc predlaga ustanoviti v Logacu novo podružnico. Ta predlog glavni odbor sprejme, ter ga hoče predložiti v potrdilo občemu